

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 933/2023
12.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранислава Босиљковића и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Раденковић, адвокат из ..., против тужене Основне школе „Јован Поповић“ из Инђије, чији је пуномоћник Владимир Алишић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 4460/22 од 27.10.2022. године, у седници већа одржаној дана 12.04.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 4460/22 од 27.10.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 4460/22 од 27.10.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови, Судске јединице у Инђији П1 214/21 од 11.07.2022. године, тужена је обавезана да тужиљи на име накнаде штете због неувећања коефицијента за обрачун зараде у периоду од 29.03.2018. године до 12.03.2021. године, исплати износ од 203.049,09 динара, са законском затезном каматом на појединачно означене месечне износе почев од 21. у месецу за претходни месец до исплате, као и да јој надокнади парничне трошкове у износу од 102.461,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 4460/22 од 27.10.2022. године, делимично је преиначена првостепена пресуда, те је одбијен тужбени захтев за исплату разлике плате због неувећања коефицијента преко износа од 200.138,79 динара (за износ разлике плате од 2.910,30 динара за март месец 2021. године), са траженом затезном каматом, као и у делу одлуке о парничним трошковима тако што је захтев одбијен преко износа од 102.402,78 динара са затезном каматом од дана извршности до исплате, док је у преосталом делу жалба тужене одбијена и првостепена пресуда у том делу, потврђена. Одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да Врховни касациони суд о ревизији одлучи као о посебној, по члану 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Ревизијом се побија правноснажна пресуда у делу наложене обавезе по основу увећаног коефицијента свим наставницима у редовним школама који раде са децом ометеном у развоју, са обавезом припремања посебног плана рада, у временском периоду до 01.03.2021. године. Одлуке нижестепених судова не одступају од судске праксе засноване на примени члана 3. став 1. тачка 1. подтачка 4. Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама („Службени гласник РС“ бр. 44/01 ... 58/14), по којој право на увећани коефицијент од 10% припада свима, без обзира на број деце и број одржаних часова.

По оцени Врховног касационог суда у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о изјављеној ревизији, као о посебној, јер је успостављена пракса судова уједначена и побијана одлука у складу са том праксом.

Из изнетих разлога, одлука у ставу првом изреке, донета је на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради исплате тужила је поднела дана 30.03.2021. године, вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 200.138,79 динара, који износ очигледно не прелази имовински цензус који омогућује изјављивање ревизије.

На основу изнетог, одлука у ставу другом изреке донета је на основу одредбе члана 413. ЗПП.

Тужена није постигла успех у поступку по ревизији, па је одлука о захтеву за накнаду трошкова поступка у ставу трећем изреке донета на основу одредби чланова 165. став 1. и 154. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**